

[Aage Fogh.]

hvad der kan gøres, for at faa en endelig Ordning — altsaa, at Cyklestien føres ud i Livet, hvis der er Rimelighed i den Tanke, og hvis ikke, at man da faar fjernet Mindet om Banen i saa stor Udstrækning som muligt, antagelig derved, at de tilstødende Lodsejere faar Lov til at overtage Jorden og drage den ind under Driften, hvor det er muligt; hvor der er store Udgravninger eller Opfyldninger, vil det vel være rimeligst at beplante Arealerne. Hvorom alting er, man bør snarest udslette Mindet om Midtbanen; den pynter ikke i det ellers saa skønne nordsjællandske Landskab.

Dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger om Forholdet for vort Hovederhverv, Landbruget, dels i det Aar, der er gaaet, dels i den Periode, vi er inde i.

Jeg har bemærket af den Tale, der blev holdt i Radioen i Aftes af Professor O. H. Larsen, og den Tale, som Landboforeningernes Formand Hr. Hauch holdt ved Mødet i Aarhus, at den daarlige Høst, vi havde i Fjor, har tynget overmaade haardt paa Hovederhvervets Økonomi. Der er ikke noget mærkværdigt i dette, det maatte man vente, men jeg benytter Lejligheden til at sige, at naar man gennemlæser Hr. Hauchs Tale i Aarhus, eller hvis man i Sommer benyttede sin Radio til at aflytte de Taler, der blev holdt ved det berømmelige store Møde paa Skamlingsbanken, maa man undres over, at det i begge Tilfælde vil være praktisk talt umuligt at opdage, at de Mennesker, der talte, var klar over, at den væsentligste Grund til den stærke Tilbagegang i Landbrugets Økonomi ikke laa hos Regeringen, men i den daarlige Høst. I begge Tilfælde fremstillede man det, som om Hovedaarsagen skulde søges i Regeringens forfejlede Politik, medens Sandheden selvfølgelig er og maatte være, at det er den daarlige Høst, og denne skyldtes jo atter den for ringe Nedbør. Da de Foranstaltninger, der er gennemført af Regeringen, jo ikke var og ikke kunde være en Regnvejrfor sikring for Landbruget, maatte Vejrforholdene, som de artede sig i Fjor, give sig det økonomiske Udslag for Landbruget, som vi nu har erfaret.

Den Behandling, vort Hovederhverv her har været ude for, faar mig imidlertid til at rejse det Spørgsmaal over for den højtærede Landbrugsminister, om det ikke vilde være rimeligt at ofre lidt mere paa at sprede et reelt Kendskab til den økonomiske Tilstand inden for dette vigtige Erhverv. Vilde det ikke være rimeligt, om det offentlige stillede Midler til Raadighed, saa at det udmærkede

Materiale, Landøkonomisk Driftsbureau arbejder med, men som desværre kun omfatter ca. 800 Regnskaber, kunde blive betydeligt udvidet, saa det i hvert Fald kom til at omfatte 2 500—3 000 Regnskaber. Ved en saadan Udvidelse, der naturligvis maatte finde Sted i Samarbejde med Landbrugsorganisationerne, der skal være medvirkende til at fremskaffe Materialet, vilde vi faa et saadant Grundlag for Bedømmelsen af Landbrugets Økonomi, at man kunde blive fri for de mere eller mindre forfejlede og overdrevne Diskussioner, der føres, og ikke mindst vil Landbruget selv være interesseret i at faa et bombesikkert Grundlag til Bedømmelse af Erhvervets Økonomi, et Grundlag, som ikke kunde drages i Tvivl fra nogen Side.

Jeg spørger derfor den højtærede Landbrugsminister, om ikke Tiden er inde til en saadan Udvidelse, og jeg begrunder det yderligere med, at Landøkonomisk Driftsbureaus Beretninger og Regnskabsresultater nu benyttes i meget udstrakt Grad. Vi ved f. Eks., at de tjener som Grundlag for Beregning af visse Afgiftssvarelses til det offentlige; jeg kan i denne Forbindelse nævne de konjunkturbestemte Amtsskatter efter Forliget i 1933. Og jeg haaber paa, at de i den Tid, der kommer, vil faa Anvendelse ogsaa ved Fastsættelsen af den konjunkturbestemte Rentebyrde i Landbruget. Det er derfor overmaade vigtigt, at vi faar det bedst mulige Grundlag at bygge paa, og jeg tror, det vil være klogt og rigtigt at gaa til en Udvidelse af det Materiale, der her foreligger.

I Økonomien inden for Hovederhvervet var der, som vi kunde vente, den stærke Tilbagegang i Fjor, men Udviklingen siden da maa sikkert medføre, at vi har Lov til at sige, at de rent øjeblikkelige Vilkaar og de Vilkaar, der er Udsigt til i den kommende Tid, maa bevirke, at det Landbrugsaar, vi gennemgaar i Øjeblikket, efter al Sandsynlighed vil blive væsentligt bedre.

Jeg havde for nogen Tid siden den Fornøjelse at tale om Landbrugsspørgsmaal ved et Møde i København, hvor man havde sat Indbydelsen op paa den Maade, at man spurgte, om Byerne ogsaa i Fremtiden skulde betale til Landbruget. Jeg saa til min Forundring, at en Del af Venstrepresen — for Resten mange af Bladene — ofrede mig saa megen Opmærksomhed, at de bragte en Meddelelse om, at en radikal Folketingsmand, Konsulent Fogh, skulde tale ved et Møde i København, der havde det og det som Emne, og de føjede til: Det er ikke tænkeligt, at „Politiken“s Landbrugsmed-